

mødrenes Lønninger. Deres økonomiske Forhold er jo af den Beskaffenhed, at de ikke kan holde Folk til at passe en saadan lille Jordlod, de maa selv tage Del deri, og hvad det vil sige, at Jordmoderen f. Eks. foretager Lugearbejde i sin Mark for umiddelbart efter at behandle en Patient, turde være temmelig indlysende. Det er for farligt. Disse Jordlodder vil altsaa i Tidens Løb falde tilbage til Amtskommunen og være en Slags Ækvivalent for den Smule Forhøjelse af Udgifterne til Distriktsjordemødrene, som Amerne kommer til at yde efter dette Lovforslag. Men man har ikke ment at burde gaa til det lige straks, og her maa jeg sige, at endskønt jeg som Medlem af Kommissionen har krævet, at det skulde ske straks, er den Maade, hvorpaa Sagen er ordnet her i Lovforslaget, efter min Opfattelse bedre, idet det udtrykkelig hedder, at saadanne Jordlodder ikke maa tillægges Jordemødre, der ansættes eller forflyttes efter denne Lovs Ikrafttræden, medens de, der endnu sidder i deres Embeder, har Lov til at beholde Jordlodden, saafremt de ønsker det, og, antager jeg, ogsaa muligvis kan komme af med den efter Overenskomst med vedkommende Kommunalbestyrelse.

Foruden denne faste Løn oppebærer Jordemødrene ogsaa Betaling for deres Arbejde i hvert enkelt Tilfælde. Denne er i Loven af 1. April 1893 fastsat efter en bestemt Skala, saa at for hendes Tjeneste ved en Fødsel paa Landet betaler Jordbrugere, som besidder over 12 Tdr. Hartkorn, 20 Kr., Gaardmænd, som besidder mellem 8 og 12 Tdr. Hartkorn, 12 Kr., Gaardmænd med mellem 5 og 8 Tdr. Hartkorn 8 Kr., Gaardmænd med mellem 3 og 5 Tdr. Hartkorn 6 Kr., andre Gaardmænd 4 Kr., Husmænd, der har fra $\frac{1}{2}$ til 1 Td. Hartkorn, 3 Kr., andre Husmænd 2 Kr. og Indsiddere 1 Kr. Det maa indrømmes, at det er en lille Betaling. Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer vilde synes om at kræve af en Distriktsjordemoder, at hun for en Forretning, som maaske varer et Døgn, skal være nødt til at nøjes med en Betaling af 1 eller 2, maaske 3 Kr. Det er derfor ganske naturligt, eftersom Pengenes Værdi er sunket i Tidens Løb, at ogsaa disse Takster sættes højere. Hertil kommer, at man i vore Dage ikke godt kan lægge Hartkornet alene til Grund for en saadan Skala, man maa sikkert gaa en anden Vej og formodentlig da lægge vedkommende Mands Indkomster til Grund. Der

har været Tale om, hvorvidt en saadan Skala burde optages i selve Loven. Medicinalkommissionen foreslog at opgive dette og lade Skalaen fastsætte hvert 10de Aar af Justitsministeren, efter at han har indhentet saavel Sundhedsstyrelsens som Amtsraadenes og Byraadens Erklæring. Der vil altsaa sikkert i saa Henseende foreligge et saa udmærket Materiale for Justitsministeren, at han uden Vanskelighed kan træffe det rigtige, og man fritages derved for at skulle tage hele Loven op til Revision, saa snart en saadan Bestemmelse forældes. Men nu er Forholdet, hvad der ogsaa tilstrækkelig tydeligt fremgaar af et Bilag til Kommissionsforslaget, der meddeler, hvorledes Fødslerne fordeles sig over Landet, at medens nogle Distriktsjordemødre paa Grund af de mange Fødsler har ret store Indtægter, er der andre, der har en forsvindende Indtægt, fordi Fødslernes Antal er meget ringe i de Distrikter, hvor de er blevet ansat, og det gælder navnlig de tyndest befolkede Egne. Medens Lønnen og Alderstilletaget for Fremtiden bliver ens, bliver derimod Forskellen paa de Indtægter, Jordemødrene har paa Grund af Fødslernes Antal, saare stor. Man har villet bøde derpaa med den Bestemmelse i § 8, sidste Stykke, at i saadanne Distrikter, hvor Fødslernes Antal er særlig ringe, yder Staten — ikke Kommunen, men Staten — et Tilskud til Distriktsjordemoderen paa 100 eller 200 Kr. aarlig, som dog ikke skal medtages ved Pensionsberegningen. Hensigten er at hjælpe de daarligst stillede Jordemødre ude i Landet og endvidere at give de Myndigheder, der skal besætte Pladserne, bedre Lejlighed til at faa dem besat.

Endelig foreslaar § 9, at der i hvert Amt skal ansættes af Amtsraadet 1 eller 2 Reservejordemødre. Disse skal lønnes med mindst 200 Kr. aarlig af Amtsrepartitionsfonden, og desuden skal de af denne oppebære 3 Kr. for hver Dag, de gør Tjeneste. Hvilken Bestilling skal nu en saadan Reservejordemoder have? For det første skal hun udføre Tjeneste under Vakance i Embedet, det er ganske naturligt, endvidere skal hun gøre Tjeneste i Tilfælde af, at Distriktsjordemoderen bliver syg eller suspenderes, hvad der er Tale om andre Steder i Lovforslaget, eller hvis hun er fraværende paa et Repetitionskursus, hvad ogsaa kan ske, eller hun har faaet Lov til at gøre en Ferierejse. Endvidere har Lovforslaget den Bestemmelse, at af, hvad Reservejordemoderen privat